די פרוי וואס האט עס אויפגעבויט

די אריגינעלע מעשה מיט אלע פרטים

אינהאלט

1. ארייַנפיר 3
2. ווער איז ווער 4
3. דער גרויסער אבנט 6
4. דער העליקאפטער 8
5. דער ערשטער אראפפאל 10
6. ביים אלטן רעסטאראן 13
7. פעליקס און די פאלשע שפורן 15
8. די צווייטע קריזיס 17
9. מר. וויקטאר נעמט איבער 20
10. די שיידונג 23
11. די אינטערנאציאנאלע קאנפערענץ 25
12. דער לעצטער שטורעם 27
13. אין געריכט 31
14. דער סוף 34
15. געלט און געשעפט אין טאבעלעס 36
16. א קורצע צייט-ליניע 40
17. וואס מיר לערנען 42

קאפיטל 1

אריינפיר

די מעשה וואס דו האסט געשיקט איז א לאנגע דראמע פון קנאפע צוויי שעה. זי דערציילט וועגן א שטילע, קלוגע פרוי וואס האט זיבן יאר געארבעט אינעם שאטן פון איר מאן. זי האט געשריבן דעם גאנצן קאוד, די גאנצע טעכנאלאגיע, אויף וועלכער זיין פירמע איז געשטאנען. ער האט באקומען דעם כבוד, דאס געלט און דעם נאמען, און זי איז געבליבן אין דער זייט.

אויף דעם גרעסטן אבנט פון דער פירמע, ווען אלע האבן געווארט אז ער וועט סוף כל סוף זאגן ווער עס האט עס טאקע אויפגעבויט, האט ער אויפן בינע אנגערופן א צווייטע פרוי, זיין שותפטע, ווי „דער וויכטיגסטער מענטש אין זיין לעבן". פון יענעם רגע הייבט זיך אן א קייט פון געשעענישן: די פרוי גייט אוועק, נעמט צוריק איר טעכנאלאגיע, גייט ארבעטן ביי זיין גרעסטן קאנקורענט, און שריט נאך שריט, נאר מיטן געזעץ און מיט ריינע ארבעט, פאלט זיין אימפעריע איינער נאך דעם אנדערן.

דא ווערט די גאנצע מעשה איבערגעדערציילט מיט אייגענע ווערטער, קאפיטל נאך קאפיטל: ווער איז ווער, יעדער שריט פון דער מעשה, די געלט־חשבונות אין טאבעלעס, א קורצע צייט־ליניע, און צום סוף וואס מען קען לערנען דערפון. די באציאונגען צווישן די מענטשן ווערן געזאגט פשוט ווי פאקטן, אן קיין איבעריגע באשרייבונגען.

קאפיטל 2

ווער איז ווער

עדא – די הויפט־פערזאן. א טאלאנטפולע פראגראמירערין. זי איז געווען זיבן יאר דאס ווייב פון נאלאן, און האט פון אנהייב אן אליינס געשריבן דעם אלגאריטם, דאס הארץ פון דער פירמע נאוואמיינד. אינדרויסן האבן מענטשן זי געהאלטן פאר א פשוטע הויז־פרוי אן קיין דיפלאם און אן קיין פארבינדונגען, אבער אין אמת איז זי געווען דער מוח פון גאנצן געשעפט.

נאלאן – עדא׳ס מאן, דער הויפט־דירעקטאר פון נאוואמיינד. ער איז א גוטער רעדנער, ער ברענגט אינוועסטארן און ער האלט זיך פאר א גרויסער בעל־עסק, אבער ער פארשטייט נישט אליין דעם קאוד פון זיין אייגענער פירמע. ער האלט די פירמע העכער פון אלעס, און ער לאזט זיך גרינג פירן ביי דער נאז.

לידיע – נאלאן׳ס געשעפטס־שותפטע אין נאוואמיינד. זי שטעלט זיך ארויס ווי „דער טעכנישער מוח“ פון דער פירמע, כאטש זי האט נישט געשאפן דעם אלגאריטם. זי שטייט נאענט צו נאלאן, אזוי נאענט אז עדא און אנדערע זעען קלאר אז עס איז מער ווי ארבעט. זי האלט אים כסדר אן אז עדא איז שלעכט און אז ער דארף זי נישט. שפעטער ווערט קלאר אז זי ארבעט אויך פאר איר אייגענעם פאטער.

דעמיען – דער הויפט־דירעקטאר פון סעידזש־קאר טעכנאלאגיעס, נאלאן׳ס גרעסטער קאנקורענט און שונא. ער ווייסט שוין לאנג ווער עס איז דער אמת׳דיגער טאלאנט ביי נאוואמיינד, און ער האט דריי יאר געהאלטן

א הויכע שטעלע אפן פאר עדא. ער איז רואיג, ערליך און שטארק, און ער גלייבט אין איר פון ערשטן טאג.

מר. וויקטאר – לידיע׳ס פאטער, א רייכער אינוועסטאר מיט אן אייגענער אינוועסטמענט־פירמע. ער ציט די שטריקלעך הינטער די קוליסן, און ווען נאלאן איז אין צרות, קויפט ער אים אויס די קאנטראל פון דער פירמע.

פעליקס – א „גרויסער עקספערט פון אויסלאנד“ וואס לידיע ברענגט אריין צו פאררעכטן דעם סיסטעם. ער באקומט אויך א געהיימע ארבעט: צו פארשמירן עדא. שפעטער ווערט קלאר אז זיין גאנצע לעבנס־געשיכטע איז געווען פאלש.

מארקוס – דער טעכנישער דירעקטאר ביי נאוואמיינד, א געטרייער ארבעטער וואס האט פינף יאר געארבעט מיט נאלאן. ער האט מיט די אייגענע אויגן געזען ווי עדא האט זיבן יאר געבויט דעם אלגאריטם, און צום סוף איז זיין עדות אין געריכט דער שליסל צו דער גאנצער מעשה.

גרעיס – א מיטארבעטערין אין עדא׳ס מאנשאפט ביי סעידזש־קאר, וואס האלט איר אויפן לויפנדן ווען דער קעיס גייט פאר אין געריכט.

ארום זיי זענען דא די אינוועסטארן פון נאוואמיינד, די פירמע׳ס דירעקציע־ראט, די קונים וואס פארלירן געלט, אדוואקאטן, ענקעטירער פון דער רעגירונג, און א ריכטער.

קאפיטל 3

דער גרויסער אבנט

די מעשה הייבט זיך אן ביי א גלענצנדער פייערונג פון נאוואמיינד. די פירמע שטעלט פאר איר נייעם אלגאריטם, און דער זאל איז פול מיט אינוועסטארן, שותפים און זשורנאליסטן. נאלאן שטייט אויפן בינע און זאגט אז די גאנצע זאך וואלט קיינמאל נישט געווען מעגליך אן איין מענטש וואס האט זיך אינגאנצן אוועקגעגעבן דערפאר.

עדא זיצט אין זאל אוןווארט. זי געדענקט די זיבן שווערע יאר: ווי זיי האבן געוואוינט אין א ביליגן מאטעל, געגעסן אלטע ברויט, ווי זי האט געארבעט אויף דריי ארבעטן און ביינאכט געשריבן קאוד. זי איז זיכער אז היינט וועט ער סוף כל סוף זאגן פאר דער גאנצער וועלט ווער עס האט דאס אויפגעבויט.

אבער נאלאן רופט אן א צווייטן נאמען: לידיע, זיין שותפטע. דער זאל קלאפט. עדא קען נישט גלייבן. ווען זי טרעט צו און פרעגט פארוואס, בעט נאלאן זי זי זאל נישט מאכן קיין סצענע. זי דערמאנט אים אז זי איז געווען מיט אים אין יענער דירה, אז זי האט געשריבן דעם קאוד, און אז ער רופט עס איצט „א סצענע“ ווען זי בעט דעם כבוד וואס קומט איר.

עדא דערמאנט אים אויך א טאג וואס זי וועט קיינמאל נישט פארגעסן: זי איז געווען קראנק מיט הויך היץ, און פונדעסטוועגן האט זי געשריבן קאוד. זי האט אים געבעטן ער זאל זי פירן צום שפיטאל, און ער האט איר געזאגט זי זאל נאך א ביסל אויסהאלטן, ווייל לידיע האט גערארפט אז ער זאל מיט איר גיין צום באנק צו אונטערשרייבן א געלט־טשעק.

נאלאן ווערט אין כעס. ער רופט זי „א הויז־פרוי“ וואס ווייסט נישט וואו זי שטייט, און זאגט אז דאס גוטע לעבן וואס ער האט איר געגעבן האט איר פארדרייט דעם קאפ. לידיע מישט זיך אריין און מאכט חוזק פון עדא פאר אלעמען. עדא זאגט קלאר פאר אלע: זי וויל זיך צעשיידן פון אים. זי ווארפט אים א גלאז געטראנק אין פנים, און דער עולם איז אין שאק.

הינטער די קוליסן גייט ווייטער די שפיל. לידיע און אנדערע זאגן נאלאן אז עדא איז נאר בייז, אז אן אים איז זי גארנישט, און אז ער זאל איר געבן א לעקציע, דאן וועט זי צוריקקומען. אן איינער פון זיינע ראטגעבער פלאנט אפילו ער זאל זאגן אויפן בינע עפעס אנדערש, כדי פאר די אינוועסטארן זאל עס נישט אויסזען ווי א פאמיליע־קריג. נאלאן איז א מאמענט צווישן צוויי מיינונגען, אבער צום סוף לאזט ער זיך איבעררעדן.

ער שטייט נאכאמאל אויף אויפן בינע און זאגט אז ער וויל אנזאגן א נייע אקציאנערין, „דער וויכטיגסטער מענטש אין מיין לעבן“, וואס איז געשטאנען ביי אים אין די פינצטערסטע טעג. פאר א רגע מיינט עדא אז ער האט חרטה און ער רעדט פון איר. אבער דער נאמען איז ווידער לידיע. לידיע שטראלט, און א פרעמדע געסט רופט זי אפילו „דער אמת׳דיגער טעכנישער מוח הינטער נאוואמיינד“.

עדא פארשטייט אז עס איז אויס. זי זאגט פארביידע אז זי וועט נישט פארגעסן די בושה, און אז זיי וועלן נישט האבן קיין רווח פון איר לעבנס־ארבעט אומזיסט. זי גייט ארויס. דארט אנטפלעקט זי פאר נאלאן אז אט דעם רגע הייבט זי אן די שיידונג, און אז זי צענעמט אויף שטענדיג יעדן צוטריט פון נאוואמיינד צו איר אלגאריטם.

קאפיטל 4

דער העליקאפטער

אינדרויסן לאכן די געסט פון עדא: וועלכע פירמע וועט שוין אננעמען א הויז־פרוי? אבער אט קומט אן א גלענצנדער אויטא, און ארויס שטייגט דעמיען, דער הויפט־דירעקטאר פון סעידזש־קאר. אלע ווערן שטום. נאלאן איז ווי פארשטיינערט: ווי קען עדא קענען זיין ערגסטן שונא?

דעמיען זאגט פאר אלעמען אז ער האלט שוין דריי יאר א הויכע שטעלע ביי סעידזש־קאר אפן פאר עדא, און אז ער האט נאר געווארט אז זי זאל זיין גרייט. נאלאן סטראשעט אז זי האט נאך א קאנטראקט מיט אים, און אז זי וועט עס ברעכן. לידיע שרייט אז עדא טוט עס נאר כדי צו מאכן א בלאגאן אין נאוואמיינד.

עדא פארט אוועק. אין אויטא לייגט דעמיען פאר איר דעם אנבאט: 12 מיליאן דאלער א יאר, פלוס 8 פראצענט פון די אקציעס פון סעידזש־קאר, אן צו דארפן אריינלייגן קיין גראשן. עדא נעמט אן, און זאגט אז זי וועט באווייזן אז זי איז ווערט די שטעלע.

אין דער זעלבער צייט ביי נאוואמיינד איז שוין א פאניק. דער סיסטעם איז ארויס פון ארבעט. נאלאן שרייט מען זאל אים תיכף צוריקברענגען, אבער די ארבעטער זאגן אים אז אן עדא׳ס לעצטע ערלויבעניש קען מען נישט. עדא האט טאקע צוגענומען דעם צוטריט.

נאלאן לויפט נאך עדא. ער דערמאנט איר די מאטעל־טעג, ווי זי האט אים געהאלפן איבערשרייבן דעם קאוד ווען זי איז געווען פארפרוירן. איצט, זאגט ער, איז ער שוין גרויס, פארוואס גייט זי אוועק? עדא ענטפערט אים:

האסטו עפעס דערפון געזאגט אויפן בינע? דו האסט געזאגט אז דער וויכטיגסטער מענטש איז לידיע.

נאלאן ווערט מילדער און ער לייגט פאר אלעס: געלט, אקציעס, א שטעלע ווי שותף, און אפילו אז ער וועט זיך אפשיידן פון לידיע. אבער אלעס מיט איין באדינגונג: זי זאל צוריקגעבן דעם צוטריט צום אלגאריטם. עדא זעט קלאר אז פאר אים קומט די פירמע תמיד פאר איר, און אז איר ווייטיק האט אים קיינמאל נישט אינטערעסירט. זי זאגט ניין.

לידיע און די אנדערע זאגן אים ווייטער: לאז זי גיין, זי וועט זיך אנשטויסן אין א וואנט און צוריקקריכן. נאלאן סטראשעט עדא אז אויב זי גייט אוועק וועט זי שוין קיינמאל נישט האבן קיין צוטריט צו נאוואמיינד. עדא ענטפערט אז דאס שיידונגס־אפמאך וועט ער באקומען מארגן אין אפיס, און אז זי פארשליסט אויף אייביג יעדע טיר פאר אים.

פלוצלינג הערט מען א העליקאפטער. דעמיען איז צוריקגעקומען, ווייל די גאסן זענען געווען פארשטאפט. עדא שטייגט ארויף, און פארט אוועק פאר די אויגן פון נאלאן און לידיע. אין סעידזש־קאר ווארט אויף איר אן אפיס אויפן דריטן שטאק, אן אקציע־צעטל, א קארטל פון דער פירמע, די שליסלען פון א שיינער וואוינונג, און א בודזשעט אן א גרעניץ. עדא זאגט: זיבן יאר האט נאלאן גענוצט מיין ארבעט אן צו טראכטן. איצט נעם איך עס צוריק.

קאפיטל 5

דער ערשטער אראפפאל

נישט לאנג דערנאך טרעפן זיך די דריי ביי א געשעפטס-פארזאמלונג. עדא קומט אן אין נייע קליידער, רואיג און זיכער. נאלאן פרעגט מיט כעס ווי אזוי זי טאר נישט קומען אהיים, און זאגט אז דער אלגאריטם געהערט צו זיי ביידע. עדא ענטפערט אז אפילו איצט טראכט ער נאר ווי צו פירן מענטשן.

לידיע מאכט חוזק פון איר און רופט זי א שיינע פופע. עדא ענטפערט מיט איין זאץ: לידיע פארשטייט נישט אפילו דאס פשוטסטע מאדעל פון אלגאריטם אין נאוואמיינד'ס סיסטעם. לידיע ווערט ווילד און וויל זי שלאגן, אבער עדא לאזט זיך נישט, און לידיע פארלירט דעם קריג פאר אלעמען. נאלאן, וואס האט פריער גארנישט געזאגט ווען לידיע האט אנגעהויבן, שפרינגט ערשט יעצט צו צו באשיצן לידיע.

דא אנטפלעקט עדא נאלאן'ס גרויסן סוד. אין דעם אינוועסטמענט-אפמאך מיט זיינע אינוועסטארן שטייט א פונקט: אויב די פירמע דערגרייכט נישט א געוויסן ווערט ביז א געוויסן טאג, מוז נאלאן באצאלן א ריזיגן קנס פון זיין אייגענער טאש. דער טאג קומט נאענט, און אן עדא'ס אלגאריטם קען ער עס נישט דערגרייכן. דערפאר לויפט ער נאך איר.

נאלאן פרובירט ווידער: ער זאגט אז ער האט זי קיינמאל נישט פארגעסן, אז אויב זי קומט צוריק וועט ער איר אלעס פארגעבן, און ער בעט זי זאל קומען צו דער פירמע פאר דער גרויסער אנליין-קאנפערענץ. עדא לאכט: ער האט איר ארבעט אוועקגעגעבן פאר לידיע, ער האט זי

פארשעמט פאר אלעמען, און איצט וויל ער פארהאנדלען? זי וועט ווארטן ביז זיין טערמין גייט אויס.

לידיע הייבט ארויף די האנט און זאגט אז זי וועט לייזן דעם אלגאריטם־קריזיס אין דריי טעג. זי לאזט לויפן אן אלטע ווערסיע פון דעם סיסטעם, און זאגט אז זי איז שוין פריער פארבעסערט געווארן. ביי סעידזש־קאר זעט עדא וואס זיי טוען, און זי וויל זיי נישט אפשטעלן. זי ווייסט אז די אלטע ווערסיע האט א שווערן פעלער אין זכרון: נאך 72 שעה ארבעט צעפאלט די דאטע אליין.

עס געשעט פונקט אזוי. אין מיטן פון א גרויסן פובליק אנזאג אז נאוואמיינד לאזט ארויס איר פארבעסערטן אלגאריטם, צעפאלט דער סיסטעם. א קייט פון פעלערן ברעכט אויס, און די דאטע פון אלע קונים ווערט ארויסגעלאזט אינדרויסן. נאלאן שרייט אז עדא האט עס געטון מיט כוונה, און ער וויל זי פארקלאגן.

אבער עדא איז שוין גרייט. זי מעלדט פובליק אז דעם הויפט־אלגאריטם פון נאוואמיינד האט זי אליין אנטוויקלט, אז די פאטענטן און אלע ארבעטס־רעקארדס געהערן נאר צו איר, און אז נאלאן און לידיע מוזן תיכף אויפהערן צו נוצן איר ארבעט אן רשות. ענקעטירער קומען אן אין נאוואמיינד: די אינוועסטמענט־דאקומענטן פון דער פירמע האבן געזאגט אז די טעכנאלאגיע געהערט צו דער פירמע, און דאס איז פאלש. דאס הייסט אפנארן אינוועסטארן.

נאלאן זאגט אז עדא האט דעמאלט געמאכט אלע געלט־פאפירן, און ער ווייסט פון גארנישט. לידיע רופט אן איר פאטער, און ער הייסט איר בלייבן נעבן נאלאן און ווארטן אויף זיינע אנווייזונגען. אויבנדרויף קומט אן אן אנאנימער בריוו מיט באווייזן אז נאלאן האט מיט זיבן יאר צוריק

געגנב׳עט דעם ערשטן פלאן פון אן אנדערן געשעפטסמאן, מיט אימעילס און רעקארדירונגען. עדא בעט איר אדוואקאט ער זאל גיין מיטן גאנצן געזעץ, און די זאך ווערט איבערגעגעבן צו די רעגירונג׳ס פראקוראטורן.

קאפיטל 6

ביים אלטן רעסטאראן

נאלאן שיקט א בקשה: ער וויל זיך טרעפן ביי זייער אלטן רעסטאראן, דער ארט וואו זיי פלעגן חלומען צו עסן ווען זיי האבן זיך עס נישט געקענט ערלויבן. עדא גייט, אבער נישט כדי צו פארגעבן. זי גייט כדי פארצוענדיגן די חשבון.

נאלאן זאגט אז ער האט געטעות׳ט. ער האט נישט געדארפט זאגן וואס ער האט געזאגט, און נישט לאזן לידיע נעמען דעם כבוד פאר איר ארבעט. אבער אלעס, זאגט ער, האט ער געטון פאר זייער צוקונפט. לידיע איז נאר געווען א פיגור אין זיין שפיל, טענהט ער, און נאר עדא איז אים טייער.

עדא לייגט אוועק אויפן טיש די שיידונגס־פאפירן און זאגט: אונטערשרייב. נאלאן וויל נישט. ער דערמאנט איר די זיבן יאר און די מאטעל, און ער זאגט אז אויב ער שרייבט נישט אונטער קען זי זיך נישט צעשיידן. עדא ענטפערט רואיג: אויב אזוי, ווארט אויף א פאדערונג פון געריכט. און זי האט שוין אריינגעגעבן א בקשה צו פרירן זיינע פארמעגנס.

דעם קומענדיגן מארגן קומט אן א בריוו פון עדא׳ס אדוואקאט. דער שיידונגס־קעיס איז אפיציעל געעפנט, און דער געריכט האט באשטעטיגט דעם באפעל: נאלאן׳ס הייזער, אקציעס און באנק־קאנטעס זענען אלע געפרוירן. לידיע שרייט אז עדא וויל אים פארניכטן. אינדרויסן שטייען שוין בייזע קונים וואס פאדערן זייער געלט נאך דעם דאטע־אויסלאז.

די אקציעס פון נאוואמיינד פאלן ווי א שטיין. די צייטונגען שרייבן אז אויב מען טוט נישט תיכף עפעס, וועט די פירמע אין א וואך ארום ליקווידירט ווערן. נאלאן רופט און רופט עדא, ער בעט און ער וויינט. עדא

נעמט נישט אויף. זי זאגט פאר אירע מיטארבעטער: ער טוט נישט חרטה, ער ווייסט נאר אז ער איז פארטיג. מיר ווארטן ביז ער גראבט זיך אליין זיין גרוב.

קאפיטל 7

פעליקס און די פאלשע שפורן

לידיע ברענגט אריין אן „עקספערט“: פעליקס, א מומחה פאר אלגאריטמען וואס איז ערשט צוריקגעקומען פון אויסלאנד. ער זאגט אז ער האט שוין שטודירט דעם אלטן סיסטעם, און אין דריי טעג וועט ער אים פאררעכטן. נאלאן איז אנטציקט און זאגט אז ער האט סוף כל סוף געטראפן דעם ריכטיגן שותף.

אבער לידיע גיט פעליקס נאך א ארבעט, בסוד: ער זאל זיך אריינלאגן מיט נאלאן׳ס חשבון און אריינלייגן פאלשע שפורן וואס ווייזן אויף די סערווערס פון סעידזש־קאר, כדי עס זאל אויסזען ווי עדא גנב׳עט סודות פון נאוואמיינד. זי גיט אים א קארטל מיט 200 טויזנט דאלער, און דעם רעשט נאכן ארבעט.

באלד דערויף מעלדט מען ביי סעידזש־קאר אז דער וויכטיגסטער דאטע־באזע איז אריינגעבראכן געווארן, און דער וועג פירט צו עדא׳ס אייגענעם חשבון. די צייטן און די אריינלאג־רעקארדס שטימען. עדא איז נישט נערוועז. זי שטעלט אליין אפ איר גאנצן צוטריט און זאגט אז זי וועט מיטארבעטן מיט דער אינערלעכער אויספארשונג. דעמיען זאגט אז ער גלייבט איר.

די אויספארשונג געפינט דריי שיכטן פון באהאלטענע סערווערס. אבער ביים לעצטן שריט ווייזט זיך אז די פיזישע אדרעס איז די אדרעס פון אן אויסלענדישן חשבון אויף נאלאן׳ס נאמען: מען האט גענוצט זיין אייגענעם סערווער. עדא גיט איבער די באווייזן צום אדוואקאט: דאס מאל האט נאלאן געטון א פארברעכן.

אין דער זעלבער צייט פארשפרייטן אנאנימע חשבונות אינעם אינטערנעט שקרים אויף עדא. עדא'ס מאנשאפט היט אפ יעדן אדרעס, יעדע קייט און יעדע צייט, און זאגט: לאז זיי פארשפרייטן, וואס ווייטער עס גייט אלץ שווערער ווערט די שולד.

ביי נאוואמיינד כאפט נאלאן לידיע ביים מעקן עפעס אינעם סיסטעם. זי זאגט אז זי רייניגט נאר אויס איבעריגע זאכן. אבער ער זעט אז זי האט אויסגעמעקט די ארבעטס־רעקארדס פון עדא: דער איינציגער באווייז ווער עס האט טאקע אנטוויקלט די טעכנאלאגיע. לידיע זאגט אז זי האט עס געטון פאר אים, כדי עדא זאל אים נישט קענען סטראשען. נאלאן פארגיט איר און טוט ווי ער ווייסט פון גארנישט.

ביי סעידזש־קאר זעט עדא וואס עס איז געשען. נאלאן, זאגט זי, האט נישט אויסגעמעקט די באווייזן, ער האט אויסגעמעקט זיין לעצטן וועג ארויס. אויסמעקן באווייזן איז אליין א פארברעכן. זי גיט איבער אלעס צום געריכט: פאלשע באשולדיגונגען, פרובירן צו שעדיגן א געשעפט, און פארניכטן באווייזן.

די צווייטע קריזיס

לידיע רעדט איין נאלאן: אויב ער וועט אליין פארלאנגען די שיידונג, וועט ער האבן די אויבערהאנט, און עדא וועט אנהייבן צו ציטערן. נאלאן לאזט זיך איבעררעדן און שרייבט עדא אז ער איז מסכים, זיי זאלן זיך טרעפן אינעם רעגירונגס־אפיס מארגן אינדערפרי. עדא ענטפערט קורץ: גוט, 9 אזייגער, זיי נישט שפעט. לידיע לאכט: זעסט, זי איז נאך מער גרייט ווי דו.

אין דער זעלבער צייט קלאגן די קונים צוזאמען וועגן דעם דאטע־אויסלאז, און די פאדערונג וואקסט ביז 40 מיליאן דאלער. זיי געבן נאלאן איין וואך צו ברענגען א פלאן. נאלאן שווערט אז ער האט געברענגט א וועלט־עקספערט, און אין דריי טעג וועט אלעס זיין גוט.

נאך 72 שעה ארבעט מעלדט נאוואמיינד פובליק אז אלע לעכער זענען פארמאכט, דער סיסטעם ארבעט שוין אויף 98 פראצענט, און אין א וואך ארום וועט ער זיין נאך בעסער ווי פריער. נאלאן מאכט פעליקס פאר טעכנישן דירעקטאר און טאפלט זיין געהאלט. אלע זאגן: מיר דארפן נישט עדא.

אבער עדא קוקט אויפן קאוד וואס פעליקס האט געוויזן ביי דער פובליקער פארשטעלונג, און זעט גלייך: דער זעלבער פעלער אין זכרון איז נאך אלץ דא, און נאך 72 שעה וועט ער ווידער צעפאלן, נאך ערגער. אין געהיים זאגט פעליקס פאר לידיע דעם אמת: ער האט נישט קיין צוטריט צום קוואל־קאוד, ער האט נאר אויבנאויף צוגעדעקט דעם פעלער, און עס

קען האלטן מאקסימום צוויי וואכן. לידיע זאגט: צוויי וואכן איז גענוג, האלט עס נאר רואיג פון אויבן.

לידיע ברענגט נאך א פלאן: א „הייסער פראיעקט“ אויפן מארק, מיט אן אינערלעכן קאנטאקט, וואו מען קען פארדינען פינף מאל אזויפיל. מען זאל ארייַנלייגן 5 מיליאן דאלער, און אין זעקס חדשים וועט עס פארמאכן דעם לאך פון די קונים'ס פאדערונגען. נאלאן זאגט אז די פירמע האט שוין כמעט נישט קיין געלט, אבער צום סוף איז ער מסכים: לידיע, איך פארלאז זיך אויף דיר.

ביי א פארזאמלונג באגעגנט נאלאן ווידער עדא. ער באריהמט זיך אז נאוואמיינד ארבעט בעסער ווי אמאל, און ער לייגט איר פאר זי זאל קומען צוריק ווי א פשוטע פראגראמירערין. עדא פרעגט נאר: האט דיין נייער עקספערט טאקע פארמאכט דעם לאך? און זי זאגט אים אז סעידזש־קאר לאזט ארויס א נייעם אלגאריטם די קומענדיגע וואך.

באלד קומען נייע קלאגעס: דער סיסטעם שלעפט זיך שוין דריי שעה, און די באשטעלונגען זענען אלע צעמישט. מען זאגט אז עמיצער האט אטאקירט די סערווערס, און לידיע ווייזט גלייך אויף עדא. נאלאן פליט אריין אין סעידזש־קאר און שרייט אויף עדא פאר אלעמען.

עדא ווייזט אים די באווייזן: דער אטאק איז געקומען פון א סערווער רעגיסטרירט אויף לידיע'ס נאמען, און די צייטן שטימען מיט לידיע'ס ארייַנלאגן. זי זאגט אים אז ער איז אזוי בלינד אז ער פארשטייט נישט ווער עס שפילט זיך מיט אים, און ער רופט זיך הויפט־דירעקטאר פון א טעכנאלאגיע־פירמע. דעמיען'ס מענטשן ווייזן אים ארויס פונעם בנין.

לידיע גיט צו אז זי האט געטון דעם אטאק, כדי צו באשולדיגן עדא און ברענגען דעם עולם אויף נאלאן'ס זייט. נאלאן איז אין כעס, אבער לידיע

ציט ארויס איר לעצטן קארט: איר פאטער וועט ארײַנלייגן 50 מיליאן דאלער אין נאוואמיינד, אויב זי בלייבט מיט נאלאן. דאס וואלט באצאלט אלע קלאגעס. נאלאן פארגיט איר נאכאמאל, אבער ער טראכט ביי זיך: איך קען נישט פארלאזן זיך נאר אויף לידיע. אויב איך צעשייד זיך נישט פון עדא, קען איך נאך אלץ נוצן דעם אלגאריטם. ער באשליסט אז ער גייט זיך נישט צעשיידן.

עדא'ס מאנשאפט גיט איבער צו די פראקוראטורן אלע באווייזן קעגן לידיע: געשעפטס-שפיאנאזש, פאלשע באווייזן, און דער שאדן פון 2 מיליאן קונים וואס זייער דאטע איז ארויסגעלאזט געווארן. ענקעטירער קומען נעמען לידיע צו פארהער. זי שרייט אז עדא האט זי ארײַנגעשטעלט.

אויבנדרויף צעפאלט ווידער דער סיסטעם. דאס מאל ווערט אנטפלעקט ווער פעליקס איז: ער האט געזאגט אז ער האט א דאקטאראט פון אן אנגעזעענעם אמעריקאנער אוניווערסיטעט און ער האט געארבעט אויף רעגירונגס-פראיעקטן, אבער אלעס איז געווען פאלש. ער האט נאר א פשוטן לימוד פון א קליינעם קאלעדזש, און ער האט נאר אפגעקאפירט אפענעם קאוד פונעם אינטערנעט.

קאפיטל 9

מר. וויקטאר נעמט איבער

נאלאן זעט אז ער האט נישט קיין ברירה, און ער רופט עדא: דער סיסטעם איז אינגאנצן צעפאלן, לידיע איז ארעסטירט, פעליקס איז א שווינדלער, ער האט געטעות'ט, און ער וועט איר געבן אלע זיינע אקציעס, די גאנצע פירמע, נאר זי זאל ראטעווען דעם סיסטעם. עדא לאכט: וויפיל זענען דיינע אקציעס שוין ווערט? א ליידיגע פירמע פול מיט חובות. מיין געהאלט און מיינע אקציעס ביי סעידזש־קאר זענען מער ווי דו וועסט קענען באצאלן אין דיין גאנצן לעבן. מיר זעען זיך אין געריכט.

נאלאן פרובירט נאך איין מאל צו מאכן שלום אינדרויסן פונעם געריכט. עדא זאגט אים דעם גאנצן אמת: ער האט קיינמאל נישט געוואלט אז זי זאל זיין זיין ווייב, ער האט נאר געוואלט זיין פירמע. ער האט אויפגעבויט זיין הצלחה מיט איר קאוד. ווען זי האט געהאט הויך היץ און געשריבן קאוד, איז לידיע מיט אים געגאנגען צום באנק. ווען לידיע האט אויסגעמעקט זיבן יאר פון איר ארבעט, האט ער איר פארגעבן. ער באשיצט לידיע נאך אלץ, אפילו יעצט.

די פירמע איז צעפאלן צוויי מאל, מער ווי האלב פון די קונים זענען אוועק, און די אקציעס זענען געפאלן אונטער דעם פרייז פון ווען מען האט זיי ארויסגעגעבן. אלע זיבן ערשטע אינוועסטארן זאגן נאלאן: אדער דו טרעטסט אפ, אדער מיר נעמען ארויס אונזער געלט און פארלאנגען באנקראט. נאלאן פרעגט לידיע ווי פיל נאך האט זי אים אנגעלויגן, און זי זאגט אז אלעס האט זי געטון פון גרויס צוגעבונדנקייט צו אים.

דאן קומט ארײַן אין בילד לידיע'ס פֿאָטער, מר. וויקטאָר. ער לייגט פֿאָר: זײַן אינוועסטמענט־פֿירמע וועט ארײַנלייגן 50 מיליאָן דאָלער, באַצאָלן די חובֿות און די קלאָגעס, און סטאַביליזירן די דירעקציע. אָבער ער וויל 51 פּראָצענט פֿון די אַקציעס, דאָס הייסט די קאָנטראָל. נאַלאַן וועט בלײַבן הויפּט־דירעקטאָר נאָר אויפֿן נאָמען, און אַלע גרויסע באַשלוסן וועלן זײַן זײַנע. אויב ער שרײַבט נישט אונטער, ווערט די פֿירמע ליקווידירט אין דרײַ טעג, און ער וועט בלײַבן מיט חובֿות אויף זײַן גאַנץ לעבן. נאַלאַן שרײַבט אונטער. מר. וויקטאָר זאָגט: פֿון הײַנט אָן ענטפֿערט נאָוואַמײַנד צו מיר.

אין דער זעלבער צײַט טוט עדאַ אַ גרויסן שריט. זי לאָזט אַרויס פֿאַר דער גאַנצער וועלט אַ נײַעם אָפֿענעם אַלגאָריטם, די פּרוכט פֿון צען יאָר אייגענע פֿאָרשונג, וואָס יעדער פּראָגראַמירער אויף דער וועלט קען נוצן. מער ווי 40 גרויסע טעכנאָלאָגיע־פֿירמעס מעלדן אַז זיי נעמען אים אָן, דערצווישן דרײַ פֿון די גרעסטע פֿירמעס אין לאַנד, און אין ערשטן טאָג ברעכט ער דעם רעקאָרד פֿון אַראָפּלאָדן.

מר. וויקטאָר האָט אַ פּלאַן: אין זעקס חדשים מוז נאָוואַמײַנד אַרויסגיין אויף דער בערזע. מאַרקוס, דער טעכנישער דירעקטאָר, געפֿינט אין די אַלטע רעזערוו־קאָפּיעס פֿונעם סערווער אַן אומפֿאַרענדיקטע פּראָגראַם־ראַם פֿון עדאַ'ס צײַטן. מאַרקוס וואָרנט: די ראַם איז אַמאָל אַוועקגעוואָרפֿן געוואָרן, מען האָט זי קיינמאָל נישט אויסגעפּרוּווט. מר. וויקטאָר ענטפֿערט: עס איז נישט די פֿראַגע צי עס איז סטאַביל, נאָר צי מען קען עס אַרויסלאָזן.

עדאַ זעט פּונקט וואָס זיי טוען: דאָס איז אַ פּלאַן פֿאַר טעסטן וואָס זי אַליין האָט אַוועקגעוואָרפֿן מיט דרײַ יאָר צוריק. זיי האָבן נישט דעם גאַנצן אַלגאָריטם, נאָר אַלטע איבערבלײַבענישן. איר מאַנשאַפֿט וויל זיי גלײַך אָנקלאָגן, אָבער עדאַ זאָגט ניין: אַ קלוגע יעצט וועט זיי נאָר וואָרענען, און

זיי וועלן אויסמעקן די באווייזן אין איין נאכט. לאזט זיי אליין לויפן אין דער גרוב. זאמלט ווייטער באווייזן, אז קיין איינציגער זאל נישט פעלן.

מר. וויקטאר הייסט פארקירצן די טעסטן ביזן מינימום און ארויסלאזן לויטן פלאן. אין ערשטן טאג קוקט עס אויס ווי א נצחון: די באשטעלונגען וואקסן דריי מאל, און נאלאן שטייט ווידער אין צענטער. ער זאגט אז ער קען געווינען אן עדא. אבער אין עטליכע שעה ארום הייבן אן קומען קלאגעס פון קונים אויף אלע זייטן. מר. וויקטאר הייסט באהאלטן די נייעס און זאגן פאר דער וועלט אז עס איז נאר א געוויינטלעכע סערוועד־רעפאראטור, כדי עס זאל נישט שטערן דאס ארויסגיין אויף דער בערזע.

די מאנשאפט קען נישט אפילו געפינען וואו דער פעלער שטעקט. איינער פון די ארבעטער זאגט אפן: יעדעס מאל וואס דער סיסטעם איז צעפאלן, האט אים צום סוף פאררעכט עדא. נאלאן זוכט די אלטע מאטעריאלן וואס עדא האט איבערגעלאזט, און לידיע זאגט אים אז זי האט זיי שוין לאנג ארויסגעווארפן, ווייל זיי האבן נאר פארנומען פלאץ. גרויסע קונים זאגן אויף די שותפות. איינער נאך דעם אנדערן גייען זיי איבער צו סעידזש־קאר און שרייבן אונטער לאנג־טערמינדיגע אפמאכן מיט עדא.

די שיידונג

נאלאן קומט צו סעידזש־קאר און בעט ביי דער טיר מען זאל עדא זאגן אז ער איז דא, „עמיצער וואס זי קען שוין לאנג“. מען זאגט אים אז עדא נעמט נישט אויף קיינעם אן א פארויסגעמאכטער באגעגעניש, און מען בעט אים ארויסגיין. לידיע ווערט נערוועז און זאגט איר פאטער ער זאל היטן אויף נאלאן. ער בארואיגט זי: די פירמע איז שוין אין זייערע הענט.

ביי עדא גייט אלעס ווייטער. אינטערנאציאנאלע פירמעס ווילן ארבעטן מיט איר. זי זאגט אז די טיר איז אפן נאר פאר די וואס רעספעקטירן טעכנאלאגיע. אין דער זעלבער צייט שטייט נאלאן ביי א פארזאמלונג און ווערט נישט ארייגעלאזט אן אן איינלאדונג, כאטש ער איז דער הויפט־דירעקטאר פון נאוואמיינד.

עס קומט אן דער פאדערונג פונעם געריכט: עדא האט אפיציעל אריינגעגעבן דעם קעיס, און עס וועט זיין א פארמיטלונג דעם קומענדיגן מאנטאג. לידיע זאגט אים: דארט מוזטו זי צוריקגעווינען. אין דער פארמיטלונג לייגט עדא ארויס אלעס וואס זי האט אפגעהיטן אלע יארן, יעדע זאך מיט א באוויייז. נאלאן זאגט אז ער איז נישט מסכים צו די שיידונג, און ער וועט איבערטיילן די אקציעס, נאר זי זאל צוריקציען דעם קעיס. עדא וויל נישט זיינע אקציעס, און זי ציט נישט צוריק. די פארמיטלונג פאלט דורך, און דער קעיס גייט צום פראצעס.

אין מיטן רופט מען נאלאן: דער גרעסטער שותף פון נאוואמיינד האט אויפגעהערט יעדע ארבעט מיט זיי, ווייל ער האט געזען די נייעס וועגן דעם צעפאלענעם סיסטעם.

דער ריכטער גיט ארויס דעם אורטייל: די צוויי זענען אפיציעל צעשיידט. נאלאן זאגט אז ער נעמט עס נישט אן, אז עדא האט אים נאך ליב. עדא ענטפערט אז דער אורטייל איז שוין אין קראפט, צי ער נעמט עס אן צי נישט, און ער זאל זי מער נישט זוכן. אינדרויסן ווארטן שוין זשורנאליסטן אויף אים.

ביי סעידזש־קאר פייערט מען: די הויפט־קונים האבן אונטערגעשריבן, און דער נייער פראיעקט לויפט שוין. דער קומענדיגער שטאפל איז דער וועלט־מארק. ביי נאוואמיינד זאגט מען נאלאן: אויב דער פראיעקט לויפט נישט ביז מארגן, וועט די דירעקציע באטראכטן אים אראפצונעמען.

נאלאן ווערט ענדליך מוטיג און זאגט מר. וויקטאר אז מען טאר נישט ווייטער נוצן דעם אלטן אלגאריטם, ער איז שוין צוויי מאל צעפאלן, און נאך א מאל וועט עס פארניכטן די פירמע. מר. וויקטאר דערמאנט אים דעם אפמאך: 51 פראצענט, שווארץ אויף ווייס. ער איז נאר א הויפט־דירעקטאר אויפן נאמען. געשעפט איז מלחמה, זאגט ער, און ווער עס לאזט זיך אויסשפילן זאל זיך נישט באקלאגן. לידיע שטעלט זיך אויף איר פאטער׳ס זייט: זי איז, זאגט זי, אויף דער זייט וואס געווינט.

קאפיטל 11

די אינטערנאציאנאלע קאנפערענץ

עדא באקומט אן איינלאדונג צו רעדן אויף דער הויפט־בינע פון א גרויסער אינטערנאציאנאלער קאנפערענץ פאר קינסטליכע אינטעליגענץ. זי באשליסט צו ארויסלאזן אויף יענעם טאג די אינטערנאציאנאלע ווערסיע פון איר נייעם אלגאריטם. זי ווייסט: נאלאן האט קיינמאל נישט געקענט ערפינדן עפעס, ער קען נאר נוצן וואס זי האט איבערגעלאזט.

אויף דער קאנפערענץ מעלדט עדא אז איר נייער סיסטעם לויפט שוין א חודש, מער ווי 700 שעה אן איין פעלער, און אז מען עפנט אינטערנאציאנאלע שותפותן, מיט דריי פירנדע פירמעס פון אמעריקע׳ס טעכנאלאגיע־צענטער ווי די ערשטע. אין דער זעלבער צייט פאלט א בייזער קונה אריין אויף נאלאן: דער „פארערכטער“ סיסטעם האט פארלוירן די דאטע פון 3 מיליאן קונים, ווער וועט באצאלן? נאלאן ווייסט נישט וואס צו זאגן.

נאלאן פרובירט זיך צו ראטעווען און באשולדיגט עדא אז איר אלגאריטם איז גע׳גנב׳עט פון נאוואמיינד׳ס אלטע ראם. ער פאדערט זי זאל ארויסלייגן איר קאוד. עדא ענטפערט רואיג: דעם טאג וואס זי האט אים געמאכט אפן, האבן 400 טויזנט פראגראמירער אויף דער וועלט געזען יעדע שורה. אויב ער האט א באוויז, זאל ער אים ארויסלייגן. אויב נישט, איז ער א פארלעמדער. נאלאן שרייט אז זי האט שוין לאנג פארניכטעט די באווייזן, און עדא ענטפערט אז ער פארשטייט נישט אפילו דאס פשוטסטע מאדעל.

גלייך דערויף קומט די נייעס: די ערשטע 30 מיליאן דאלער פונעם נייעם אפמאך זענען שוין אנגעקומען. נאלאן׳ס קונה זאגט אים קלאר: מיר האבן אונטערגעשריבן מיט דיר ווייל עדא איז געשטאנען הינטער דיר. זי האט געשריבן דעם קאוד, זי האט געלייזט די קריזיסן, זי האט געהאלטן די קונים. וואס האסטו יעצט? רוף מיך מער נישט.

ביי דער אבנט־באגעגעניש קומען אינוועסטארן צו עדא איינער נאך דעם אנדערן. איין פאנד לייגט פאר צו אינוועסטירן 100 מיליאן דאלער אינעם קומענדיגן ראונד. זיבן פירמעס האבן זיך שוין געמעלדעט אין איין נאכט, און עדא הייסט אויסקלויבן דריי פארלעסלעכע. נאלאן גייט צו א אינוועסטאר וואס האט אמאל געוויזן אינטערעס, און יענער זאגט אים אז ער טרעפט זיך היינט מיט עדא.

לידיע שטייט נעבן נאלאן און גיסט אויל אויפן פייער: אלע די גרויסע מענטשן, אלע די פארבינדונגען, זיי האבן געדארפט זיין דיינע. עדא האט אלעס צוגענומען פון דיר. זי האט דיך גענוצט זיבן יאר, אויסגעזויגט די פירמע, און איז אוועק צו א רייכערן. נאלאן לאזט זיך ווידער איבעררעדן, און ער שווערט צו נעמען צוריק אלעס און מאכן עדא בעטן.

נאלאן הייסט פארלאטען יעדן לאך אינעם אלטן אלגאריטם און באהאלטן יעדע מעלדונג פון א פעלער. די ארבעטער ווארנען: די פעלערן ליגן אינעם יסוד, יעדע לאטע האלט נאר עטליכע טעג, און יעדע לאטע שאפט דריי נייע לעכער. מען ברענגט אים אויך א ווארנונג פון עדא׳ס אדוואקאט: נוצן ווייטער דעם אלטן אלגאריטם קען ברענגען א קלאגע. נאלאן זאגט: נאכן ארויסגיין אויף דער בערזע וועלן מיר געווינען יעדע קלאגע. ווער עס זאגט נאכאמאל דאסווארט „קלאגע“, קען פאקן זיינע זאכן.

דער לעצטער שטורעם

מר. וויקטאר ווערט אין כעס אז נאלאן האט באשלאסן אן אים, און זיי קריגן זיך: נאלאן שרייט אז ער האט די פירמע אויפגעבויט זיבן יאר, און מר. וויקטאר ענטפערט אז אן זיין געלט איז ער גארנישט, ער קען נישט שרייבן איין שורה קאוד און נישט האלטן איין קונה.

דער סיסטעם צעפאלט נאכאמאל. מען מוז אלע סערווערס אויסלעשן. די דירעקציע גיט נאלאן דריי טעג: אדער א סיסטעם וואס ארבעט, אדער ער גיט אפ די שליסלען פון זיין אפיס. נאלאן בעט צוויי וואכן, און מען זאגט אים אז אזוי האט ער געזאגט פריער אויך. פון א פלאנירטן ווערט פון הונדערט ביליאן דאלער אויף דער בערזע, איז די פירמע געפאלן צו ווייניגער ווי איר לייזיגע שאל. מיר האבן אינוועסטירט צוליב עדא׳ס טעכנאלאגיע, זאגן די אינוועסטארן. עדא איז אוועק, די טעכנאלאגיע איז אוועק. וואס בלייבט דיר?

אליין אין אפיס בלעטערט נאלאן אין עדא׳ס אלטע ארבעטס-העפטן. אויף איין זייט האט זי פאררעכנט דעם הויפט-פעלער, אויף א צווייטער האט זי איבערגעבויט די דאטע-שיכט, אויף א דריטער האט זי פארגעלייגט א גאנצע פארבעסערונג פונעם סיסטעם, פיר אזייגער אינדערפרי. ער פארשטייט צו שפעט ווער עס האט טאקע געארבעט.

אבער אנשטאט צו טון וואס איז ריכטיג, הייסט נאלאן מארקוס איינברעכן אין סעידזש-קאר׳ס נייעם אלגאריטם און מאכן א גענויע קאפיע. מארקוס ווארנט: דאס איז געשעפטס-שפיאנאזש, א שווערער פארברעכן.

לאמיר בויען פון אנהייב, אפילו עס דויערט לענגער. נאלאן וויל נישט הערן: ער גיט אים דריי טעג.

עדא ווייסט שוין וואס עס קומט. איר מאנשאפט פרעגט צי נאלאן וועט טאקע זיין אזוי משוגע, און זי ענטפערט אז א מענטש וואס ווערט ארויסגעווארפן פון זיין אייגענער פירמע איז פעאיג צו אלעס. זי האט צוגעגרייט א „קליינע מתנה“: יעדער אריינקום אן רשות וועט אויסלעשן אליין דעם קאוד, און אויטאמאטיש שאפן א פולן רעקארד פונעם איינברוך. אין דער זעלבער צייט האבן אלע 17 ערשטע קונים פון איר נייעם אלגאריטם דורכגעמאכט די פרובעס אן איין פעלער.

נאלאן גייט אליין צו די קונים און לייגט פאר צו שניידן דעם פרייז האלב. זיי זאגן אים אז זיי האבן שוין אונטערגעשריבן אויף דריי יאר מיט סעידזש־קאר. ער לייגט פאר זיינע פריוואטע פארמעגנס ווי א פאנד, און מען דערמאנט אים אז דער געריכט האט שוין געפרוירן זיין הויז, זיינע אויטאס און אלע זיינע באנק־קאנטעס.

לידיע צאלט פאר א מאסע חשבונות אינעם אינטערנעט צו פארשפרייטן אז עדא׳ס אלגאריטם האט א געפערלעכן לאך. עדא ענטפערט מיט א לעבעדיגן טעסט: יעדער אויף דער וועלט קען שיקן א פרובע, און איר סיסטעם ענטפערט גלייך. זי ענטפערט נישט אויף רכילות, זאגט זי, זי ענטפערט מיט דאטע. מר. וויקטאר שרייט אויף לידיע: זי האט באצאלט די מענטשן מיט די פירמע׳ס געלט, און ער וויל זען דעם ארויסגיין אויף דער בערזע, נישט א קליינלעכע קריג מיט עדא.

דאן קומט א שלאג פון אינעווייניג: עמיצער האט געשיקט צו דער בערזע־אויפזיכט א מעלדונג אז נאוואמיינד באגנב׳עט א פרעמדן אלגאריטם, און מען פאדערט באווייזן ווער עס פארמאגט אים. מר. וויקטאר

פארשטייט אז עס איז נישט עדא: זי באהאלט זיך קיינמאל נישט, זי קומט תמיד גלייך אין פנים. עס מוז זיין עמיצער פון דרינען.

די ארבעטער וואס זענען געבליבן ווילן אוועקגיין. מען האט שוין געארבעט דריי נעכט, און מען קען נישט שרייבן איין שטיקל קאוד וואס לויפט. מיר האבן נישט די הויפט־טעכנאלאגיע, זאגן זיי, מיר האבן זי קיינמאל נישט געהאט. אינדרויסן נעמט מען אראפ דעם שילד פון נאוואמיינד פונעם בנין. עדא דערמאנט אז נאלאן האט אליין ארויפגעהאנגען יענעם שילד מיט זיבן יאר צוריק. זי נעמט נאר צוריק וואס איז אירס.

דער נייער סיסטעם פון נאוואמיינד גייט ארויס, און צעפאלט אינגאנצן, דאס מאל צוזאמען מיטן רעזערוו־סיסטעם. פיר מאל צעפאלן, צענדליגער ביליאנען דאלער ווערט פארשוואונדן. די צייטונגען רופן אים „דער באנקראטירטער דירעקטאר". מר. וויקטאר טוט ווי ער האט מיט דעם נישט צו טון: יעדע אינוועסטמענט האט ריזיקע, זאגט ער, איך ארבעט נישט מיט פארלירער.

די בערזע־אויפזיכט גיט נאלאן זיבן ארבעטס־טעג צו ברענגען א באווייז אז דער אלגאריטם געהערט צו נאוואמיינד. נאלאן זאגט דעם אמת: ער האט נישט אזא באווייז, עדא האט געשריבן דעם אלגאריטם, נישט ער. אין דער זעלבער צייט באקומט עדא אן אינטערנאציאנאלן פאטענט אויף איר נייעם אלגאריטם, אין 43 לענדער און געגנטן. זי זאגט איר אדוואקאט: דאס מאל קיין פשרה, איך וויל פולן שאדנס־ערזאץ און א פובליקע אנטשולדיגונג.

די דירעקציע וויל אראפנעמען נאלאן. ער שרייט אז ער פארלירט קיינמאל נישט, אז עדא האט אים פארראטן. לידיע בעט מען זאל אים געבן נאך א שאנס, און אויס רעספעקט פאר מר. וויקטאר גיט מען אים זיבן טעג.

לידיע פרעגט ווי ער וועט איר דאנקען, און ער זאגט צו אז ווען ער נעמט צוריק אלעס, וועט ער מיט איר טיילן די פירמע האלב אויף האלב.

אין געריכט

נאלאן ווייסט אז די פירמע איז נישט צו ראטעווען. איינער פון זיינע מענטשן זאגט אים: זי איז געשטארבן דעם טאג וואס דו האסט ארויסגעטריבן עדא. ער הייסט פונדעסטוועגן ווייטער פארלאטען.

עדא האט אין דער זעלבער צייט אונטערגעשריבן דעם אינטערנאציאנאלן אפמאך. איר מאנשאפט מעלדט אז נאוואמיינד'ס נייעסטער פראדוקט נוצט נאך אלץ טיילן פון איר טעכנאלאגיע, כאטש זייער ערלויבעניש איז שוין לאנג אויסגעגאנגען, און אלע באווייזן זענען אפגעהיטן. עדא זאגט: נאך נישט קלאגן. שיקט זיי א לעצטע ווארנונג, זיי זאלן תיכף אויפהערן. מיר וועלן זען וואס זיי קלייבן אויס.

מען ברענגט נאלאן דעם בריוו. ער זעט עדא'ס אונטערשריפט און זאגט אז זי האט זיך גארנישט געטוישט. ער פארשטייט אז אלעס וואס זי האט געזאגט איז געווען אמת. ער וויל אויפהערן נוצן דעם אלגאריטם, אבער מר. וויקטאר און לידיע זאגן אים ניין: מיר זענען נאר איין שריט פון דער באשטעטיגונג. די פירמע געהערט שוין צו אלע דריי, און אויב ער שטעלט אפ, זאל ער אליין באצאלן די ליפערער. די מאנשאפט לאזט ארויס ווייטער.

עדא'ס מאנשאפט גייט צום געריכט מיט א קלאגע און בעט א באפעל וואס זאל זיי גלייך אפשטעלן, נאך איידער די בערזע־אויפזיכט ענדיגט. די באווייזן זענען פולשטענדיג: ווען דער בריוו איז אנגעקומען, און אז זיי האבן ווייטער גענוצט דעם אלגאריטם נאכדעם. לידיע שרייט פובליק אז עדא נוצט איר געלט און אירע אדוואקאטן צו צעקוועטשן א קליינע,

קעמפנדע פירמע. עדא ענטפערט: א פירמע אויפבויען איז שווער, אבער גניבה דערלאז איך נישט. דער געריכט קוקט נאר אויף באווייזן.

די בערזע־אויפזיכט האט אפגעשטעלט די באטראכטונג, די קלאגע איז דא, און די מאנשאפט איז אוועק. נאלאן שטייט אויפן ראנד פונעם פעלז.

אין געריכט טענהט לידיע אז עדא האט פארן אוועקגיין מיט כוונה אויסגעמעקט וויכטיגע דאטע, אלס נקמה. עדא׳ס אדוואקאט ווייזט די רעקארדס פון די סערווערס, דעם ליצענץ־אפמאך און די פולע ארבעטס־רעקארדס: אלעס וואס עדא האט געטון אויף איר לעצטן טאג איז געווען דער געוויינטלעכער איבערגאב פון צוטריט. זי האט גארנישט אויסגעמעקט. לידיע זאגט אז די באווייזן זענען פאלש.

דאן רופט מען אלס עדות מארקוס, דעם געוועזענעם טעכנישן דירעקטאר פון נאוואמיינד. מען פרעגט אים ווער עס האט אנטוויקלט דעם הויפט־אלגאריטם. ער זאגט: עדא, יעדע שורה אליין. נאלאן האט קיינמאל נישט אנגערירט דעם הויפט־קאוד. ער האט מיט די אייגענע אויגן געזען אלע זיבן יאר פון עדא׳ס ארבעט. און ווען עדא איז אוועק, האט זי איבערגעגעבן יעדע טעקע פולשטענדיג. לידיע שרייט אז ער ליגט, און דער ריכטער הייסט איר שטיל זיין.

אין ווארט־צימער בעט מר. וויקטאר נאלאן ער זאל ארויסגעבן א פובליקע ערקלערונג אז דער אלגאריטם איז אנטוויקלט געווארן צוזאמען דורך דער פירמע, און לייקענען אלעס. נאלאן פרעגט: דו ווילסט אז איך זאל זאגן א ליגן אין געריכט? איין ליגן קען ראטעווען די פירמע, ענטפערט מר. וויקטאר. נאלאן ענטפערט: עדא האט אליין אנטוויקלט דעם אלגאריטם. איך וועל נישט ליגן פאר דיר. מר. וויקטאר ווערט ווילד: מיט דעם איין זאץ גייען די 50 מיליאן דאלער פון אים און לידיע אין וואסער.

נאלאן איז מיד. ער האט געזאגט צופיל ליגנס, זאגט ער, אזוי פיל אז ער האט אליין אנגעהויבן זיי גלייבן. ער האט קיינמאל נישט באזיגט עדא, נישט איין מאל. דער קאוד איז געווען אירער, די קונים זענען געבליבן צוליב איר, און זי האט געלייזט יעדע קריזיס. ער איז נאר א שווינדלער וואס האט זיך געמאכט ווי ער איז מצליח, שטייענדיג אויף איר ארבעט. ער גייט אוועק פון זיי.

גרעיס מעלדט עדא פונעם געריכט: מארקוס׳ס עדות איז געווען אנטשיידנד, און נאלאן האט זיך צעקריגט מיט מר. וויקטאר און נישט געוואלט ליגן. עדא זאגט אז זי האט געווארט זיבן יאר אז נאלאן זאל זאגן דעם אמת, און היינט האט ער סוף כל סוף. שאד נאר אז עס איז געקומען נאך דער שיידונג.

דער געריכט גיט ארויס דעם אורטייל: עדא געווינט. נאוואמיינד מוז תיכף אויפהערן צו נוצן דעם אלגאריטם, און טראגט די פולע אחריות פאר דעם שאדן. די סומע פונעם ערזאץ און די קרימינעלע באשולדיגונגען וועלן באשלאסן ווערן באזונדער. אירע מיטארבעטער זאגן איר: נאך זיבן יאר האסטו סוף כל סוף צוריקבאקומען וואס איז געווען דיינס.

קאפיטל 14

דער סוף

עדא מעלדט פאר דער וועלט אז די צווייטע דור פון איר סיסטעם גייט היינט ארויס אויף דער גאנצער וועלט, און אז זי וועט נאכגיין יעדע באַגנב'ענונג מיטן פולן געזעץ.

נאלאן זיצט אליין און קען נישט גלייבן אז ער האט פארלוירן. די ארבעטער וואס זענען נאך געבליבן זאגן אים אפן: דער מענטש אין וועמען מיר האבן געגלייבט איז תמיד געווען עדא, קיינמאל נישט דו. זינט ווען? פרעגט ער. זינט דעם ערשטן אבנט, ווען דו האסט אוועקגעגעבן איר ארבעט פאר לידיע. מיר זענען אלע דארט געווען און געזען ווי שמערצלעך עס איז איר. דו ביסט געווען דער איינציגער וואס האט עס נישט געזען. נאלאן זאגט: איר האט רעכט.

סעידזש־קאר עפנט זיך פאר שותפים פון דער גאנצער וועלט, יעדע פירמע וואס היט דאס געזעץ פון גייסטיגן אייגנטום. הויפט־אפיסן ווערן געעפנט אין אייראפע, אין דרום־מזרח אזיע און אין מיטל־מזרח. עדא זאגט אז דער געריכט־פראצעס קעגן נאוואמיינד וועט ווייטער גיין: נישט נאר פאר איר, נאר פאר יעדן ערפינדער וועמענס ארבעט מען האט באַגנב'עט.

לידיע מעלדט פובליק אז צווישן איר און נאלאן איז געווען נאר א געוויינטלעכע ארבעטס־באציאונג, און אז זי האלט שוין נישט קיין שטעלע ביי נאוואמיינד. נאלאן פרעגט זי: האסטו נישט צוגעזאגט צו בלייבן מיט מיר דורך אלעס? צוליב דיר בין איך אוועק פון עדא, און צום סוף האב איך גארנישט.

אלע פארמעגנס פון נאוואמיינד, די נעמען, די פאטענטן, די אפיס־מעבל און די ליסטע פון קונים, ווערן פארקויפט אויף א ליציטאציע. דער ווערט פון סעידזש־קאר איז שוין איבער 50 ביליאן דאלער. אינוועסטארן לייגן פאר עדא 500 מיליאן דאלער פארן קומענדיגן ראונד, און אנדערע ווילן אויסשליסלעכע רעכט אויפן אייראפעישן מארק. איר אפענער אלגאריטם ווערט דער סטאנדארט פאר אינטערנאציאנאלע פראיעקטן. טעכנאלאגיע, זאגט זי, געהערט נישט צו איין מענטש, נאר צו יעדן וואס גלייבט אין איר.

ביי א גרויסער פייערונג באקומט עדא די יערליכע אויסצייכענונג פאר נייע ערפינדונגען. זי דאנקט אלע וואס גלייבן אין טעכנאלאגיע, און זיך אליין, וואס זי האט קיינמאל נישט אויפגעגעבן. נאלאן שטייט אינדרויסן. ער טראכט: ווען איך וואלט דעמאלט נישט אוועקגעשטויסן עדא, וואלט איך היינט געשטאנען נעבן איר אויף דער בינע.

ער פרובירט ארייננצוגיין. מען זאגט אים אז ער איז נישט איינגעלאדנט און ער מוז תיכף אוועקגיין. ער רופט: עדא, איך מוז מיט דיר רעדן, איך האב שוין גארנישט. פארוואס קענסטו מיר נישט פארגעבן? מיט דער פראגע, אן אן ענטפער, ענדיגט זיך די מעשה.

געלט און געשעפט אין טאבעלעס

אט זענען די וויכטיגסטע צאלן און געשעפטס-פרטים פון דער מעשה. די סומעס זענען ווי מען זאגט זיי אין פילם.

עדא׳ס אנבאט פון סעידזש-קאר

זאך	פרט
יערליכע געהאלט	12 מיליאן דאלער
חלק אין די אקציעס	8 פראצענט
געלט וואס זי דארף אריינלייגן	גארנישט
די שטעלע	א הויכע שטעלע, אפן געהאלטן 3 יאר
צוגאב	אן אפיס, א פירמע-קארטל, א וואוינונג, בודזשעט אן גרעניץ

נאוואמיינד׳ס פארלוסטן

זאך	סומע אדער צאל
קלאגע פון די קונים נאכן ערשטן אויסלאז	40 מיליאן דאלער
קונים וועמענס דאטע איז ארויסגעלאזט געווארן	2 מיליאן
שפעטער, לויט א בייזן קונה	3 מיליאן קונים׳ס דאטע פארלוירן
פאראויס באצאלט פאר פעליקס	200 טויזנט דאלער
לידיע׳ס „הייסער פראיעקט“	5 מיליאן דאלער (דער סוף ווערט נישט דערציילט)
וויפיל מאל דער סיסטעם איז צעפאלן	4 מאל
פלאנירטער ווערט אויף דער בערזע	100 ביליאן דאלער
ווערט צום סוף	ווייניגער ווי א ליידיגע שאל, פארקויפט אויף א ליציטאציע

מר. וויקטאר׳ס אפמאך מיט נאלאן

זאך	פרט
אינוועסטמענט	50 מיליאן דאלער
וואס ער באקומט	51 פראצענט, די קאנטראל
נאלאן׳ס שטעלע	הויפט־דירעקטאר נאר אויפן נאמען
ציל	ארויסגיין אויף דער בערזע אין 6 חדשים
אויב נאלאן זאגט ניין	ליקווידאציע אין 3 טעג

ווי סעידזש־קאר איז געוואקסן

זאך	סומע אדער צאל
פירמעס וואס האבן אנגענומען דעם אפענעם אלגאריטם	מער ווי 40
פראגראמירער וואס האבן געזען דעם קאוד	400 טויזנט
ערשטע קונים, פעלערן	17 קונים, 0 פעלערן
ארבעט אן א פעלער	מער ווי 700 שעה
ערשטע צאלונג פון א נייעם אפמאך	30 מיליאן דאלער
ערשטער אנבאט פון אינוועסטארן	100 מיליאן דאלער
פאטענט	43 לענדער און געגנטן
לעצטער אנבאט פון אינוועסטארן	500 מיליאן דאלער
ווערט פון סעידזש־קאר צום סוף	איבער 50 ביליאן דאלער

די צוויי פירמעס צום סוף

זאך	נאוואמיינד	סעידזש־קאר
טעכנאלאגיע	אלטע איבערבלייבענישן	עדא׳ס נייער אלגאריטם
קונים	אלע אוועק	פון גאנץ וועלט
קאנטראל	מר. וויקטאר, 51 פראצענט	דעמיען און עדא
געריכט	פארלוירן	געוואונען
סוף	פארקויפט	איבער 50 ביליאן דאלער

די טערמינען אין דער מעשה

טערמין	וואס
72 שעה	דער אלטער סיסטעם צעפאלט (צוויי מאל)
2 וואכן	מאקסימום וואס פעליקס׳ס לאטע קען האלטן
1 וואך	די קוניםווארטן אויף א פלאן
3 טעג	די דירעקציע׳ס לעצטער טערמין פאר נאלאן
7 ארבעטס־טעג	באווייזן פאר דער בערזע־אויפזיכט
7 טעג	נאך א שאנס פון דער דירעקציע, דורך מר. וויקטאר

קאפיטל 16

א קורצע צייט־ליניע

1. זיבן יאר: עדא און נאלאן בויען אויף נאוואמיינד פון א מאטעל. זי שרייבט דעם קאוד, ער ברענגט אינוועסטארן.

2. דער גרויסער אבנט: נאלאן גיט דעם כבוד פאר לידיע. עדא מעלדט אז זי צעשיידט זיך און נעמט צו דעם צוטריט צום אלגאריטם.

3. דער זעלבער אבנט: עדא גייט צו סעידזש־קאר מיט דעמיען, 12 מיליאן דאלער א יאר און 8 פראצענט.

4. עטליכע טעג שפעטער: לידיע לאזט לויפן דעם אלטן סיסטעם. נאך 72 שעה צעפאלט ער און די דאטע פון די קונים ווערט ארויסגעלאזט.

5. באלד דערויף: ענקעטירער, א בריוו וועגן א גע׳גנב׳עטן פלאן, און דער געריכט פרירט נאלאן׳ס פארמעגנס.

6. פעליקס קומט אן. מען פרובירט פארשמירן עדא, און די שפורן פירן צוריק צו נאלאן׳ס סערווער. לידיע מעקט אויס עדא׳ס ארבעטס־רעקארדס.

7. די צווייטע קריזיס: א קלאגע פון 40 מיליאן דאלער, דער סיסטעם צעפאלט ווידער, לידיע׳ס אטאק ווערט אנטפלעקט, פעליקס איז א שווינדלער.

8. מר. וויקטאר לייגט אריין 50 מיליאן דאלער און נעמט 51 פראצענט. עדא לאזט ארויס איר אפענעם אלגאריטם.

9. נאוואמיינד לאזט ארויס עדא׳ס אלטע אוועקגעווארפענע ראם. נאך עטליכע שעה צעפאלט אלעס, און די קונים גייען צו סעידזש־קאר.

10. דער געריכט צעשיידט עדא און נאלאן.

11. די אינטערנאציאנאלע קאנפערענץ: עדא שיינט, נאלאן ווערט פארשעמט.

12. דער דריטער און פערטער צעפאל. די בערזע־אויפזיכט פאדערט באווייזן. עדא באקומט א פאטענט אין 43 לענדער.

13. דער געריכט־פראצעס: מארקוס זאגט עדות, נאלאן וויל נישט ליגן, עדא געווינט.

14. דער סוף: נאוואמיינד ווערט פארקויפט, סעידזש־קאר איז ווערט איבער 50 ביליאן דאלער, עדא באקומט אן אויסצייכענונג, און נאלאן בלייבט אינדרויסן.

וואס מיר לערנען

1. ווער עס טוט די ארבעט שטילערהייט איז אפט דער וויכטיגסטער מענטש אין א געשעפט. ווער עס פארגעסט אים, פארלירט צום סוף אלעס.

2. א געשעפט וואס שטייט אויף פרעמדער ארבעט, אן דאנקבארקייט און אן אמת, האלט נישט לאנג.

3. א מענטש וואס הערט נאר צו די וואס זאגן אים וואס ער וויל הערן, ווי נאלאן מיט לידיע, פירט זיך אליין אין דער גרוב.

4. ליגנס וואקסן: איין ליגן פירט צום צווייטן, ביז מען פארשטריקט זיך. נאלאן׳ס איינציגער ריכטיגער שריט איז געווען ווען ער האט סוף כל סוף געזאגט דעם אמת.

5. עדא האט נישט גענוצט קיין שווינדל. זי האט געווארט, געזאמלט באווייזן, געשיקטווארנונגען, און זיך פארלאזט אויף דעם געזעץ און אויף איר אייגענער ארבעט.

6. געדולד איז א כח: עדא האט געלאזט די אנדערע מאכן זייערע אייגענע טעותים, אנשטאט צו לויפן מיט כעס.

7. גוטע ארבעט רעדט פאר זיך אליין. ווען מען ענטפערט אויף רכילות מיט פאקטן און מיט רעזולטאטן, ווערט דער אמת קלאר פאר יעדן.